

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETARIESĪ,
ŠAVIENOJĒTIES!

CETURTDIEN,

1986. GADA

13. MARTĀ

Nr. 31 (5415)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Gatavi doties tīrumos

Pavasara pirmā mēneša pirmās dienas atnākušas ar atkusni. Tas kolhoza «Vārkava» mehanizācijas sektora vīrus padarījis nīprākus — pirmās pazīmes liecina par labas atmodu, atgādina, ka jau pavisam tuvu spriegais darbu cēlens. Viņi godprātīgi gatavojās visu ziemu, visu tehnikas remonta cēlenu bija rajona saimniecību sociālistiskās sacensības vadībā. Tagad ar gandarījumu var atskatīties uz paveikto.

Vairākos tehnikas veidos pilna gatavība bija sasniegta jau labu laiku iepriekš. Tagad, kad līdz

remonta sezonas otrā cēlenu noslēgumam palicis mazāk nekā mēnesis, sakārtoti visi traktorvilkmes kultivatori, minerālmēslu izkliedētāji, organisko mēslu iestrādes mašīnas, arklī, sējmašīnas, kartupeļu stādāmās mašīnas — tas, kas būs vajadzīgs pirmām kārtām, kā arī graudu kodinātāji, kas jau ir vajadzīgi.

Kolhoza mehanizatori bez bāzēm ir arī par tālākajiem darbiem — kārtībā visi kartupeļu novākšanas kombaini, līnu, skābarības kombaini, arī plaujmašīnas E-281, cukurbiešu novākša-

nas kombaini. Kaut šodien darbu var uzsākt zaļes miltu agregāts, granulators. Siena laikam saimniecība gatavības līnijā jau novietojusi visus grābekļus, savācējpreses, placinātājpļaujmašīnas un smalcinātājus.

Praktiski tehnikas remonta sezona finišējusi. Vēl jāpabeidz remonta diviem graudu kombainiem. Te jāpiebilst, ka saimniecībā izdarīts liels darbs: no sezonas sākuma, tas ir — no 1. oktobra, saviem spēkiem kapitāli izremontēti seši agregāti. Saimniecība tāpat daudz pūļu un līdzekļu ieguldījusi, saviem spēkiem kapitāli sakārtojot septiņus traktorus.

Panākumus lielā mērā sekmēja tas, ka izveidojusies lietišķa sadarbība starp remontētājiem un tehnikas ekspluatētājiem, starp mehanizatoriem, kuru vada ilggadējais saimniecības galvenais inženieris mehāniķis Antons Znotiņš, un pasūtītājiem — lauku kopējiem ar saimniecības galveno agronomu Ivanu Krasovski vadībā, kurš ir arī sakārtotās tehnikas pieņemšanas komisijas priekšsēdētājs.

A. MEZMALIS

ATTELOS:

— noliktavas pārzinis Pēteris Znotiņš;

— darbnīcu vadītājs Jānis Saulīte (pa labi) dod norādījumus metinātājam Jānim Sondoram;

— traktoru un piekabes rīku remontā veiksmitīgi strādāja traktoristi Antons Upenieks, Makarijs Kirilovs, Viktors Ceveļevs un Georgijs Jakovļevs.

J. ZANDES foto

Vēstis no rūpniecības uzņēmumiem

Vadīšanai un koordinēšanai

Līvānu stikla fabrikā izveidota inženieru un strādnieku grupa (sākumā — četrus cilvēkus sastāvē), kas nodarbojas ar jaunu lektāru, zinātnisko institūtu izstrādāto projektu, racionalizācijas priekšlikumu un izgudrojumu ieviešanu ražošanā.

Pirmie rezultāti ir atzīstami. Kopš pagājušā gada beigām šķirnes trauku cehā (ražotnē, kur jau ilgāku laiku ir grūtības ar plāna izpildi) uzstādīti un jau tiek izmēģināti tādi efektīvi jauninājumi kā automāts trauku apgriešana ar lāzera staru, karuseļa tipa termosu kolbu zāvēšanas mašīna, centrālās metodes trauku izgatavošanas ierīce.

Jāatzīmē atslēdznieku J. Ozoliņa un E. Blūma veikums. Viņi strādā aizrautīgi un novatoriski. Turpmāk jaunās tehnikas ieviešanas grupu domājam paplašināt.

V. BICKOVSKIS,

Līvānu stikla fabrikas galvenais mehāniķis

Pamats turpmākajiem panākumiem

Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā notika kolektīva sapulce, kurā izskatīja darba rezultātus 1985. gadā un visā vienpadsmitajā piecgadē. Rūpnīcas direktors A. Sedvalds sīki analizēja paveikto, iepazīstināja ar uzdevumiem tuvākā un tālākā nākotnē.

Atsaucoties uz Komunistiskās partijas aicinājumu intensificēt ražošanu, rūpnīcas kolektīvs paguvjis veikt zināmus pārkārtojumus darbā. Un rezultāti iepriecina — pļecos gados darba rādītājs pārsniedzis par 41,1 procentu (plāns — 21,1 procenti). Ir panākts, ka ražojam vislētāko līzīnu valstī.

Vienlaikus jāatzīmē, ka bija arī grūti periodi. Piemēram, 1985. gada sākumā rūpnīca uz 20 dienām pārtrauca darbu — trūka kurināmā. Salīdzinot aukstas ziemas dēļ krietni vairāk degvielas nācās patērēt pilsētas dzīvojamā namu apsildīšanai, lieku rezervju nebija. Taču pēcāk kolektīvs prata un spēja saņemties un, mobilizējot visus spēkus, līdz jūlijam likvidēja parādu, kas bija radies gada pirmajā ceturksnī. Īpaši jāuzteic maiņas, kuras vada V. Sondore (cehs Nr. 1), O. Tkačova un V. Sadovņikova (cehs Nr. 2).

Izgudrotāju un racionalizatoru radītie un realizētie jauninājumi 1985. gadā deva 1 miljonu 240 tūkstoš rubļu lielu ekonomiju.

Piecades laikā līvānieši 13 reizes uzvarēja sociālistiskajā sacensībā starp savas nozares uzņēmumiem.

Zināms darbs veikts strādājošo sociālo un sadzīves apstākļu uzlabošanā. XI piecgadē uzcēla 60 dzīvokļu namu, jau sāka nākamā šāda nama būve.

Aizvadīto piecgadē varam saukt par drošu pamatu radīšanas laikam. Un, balstoties uz sasniegto, rūpnīcas kolektīvs izstrādā plānus rītdienai. 1986. gadā paredzēts saražot 2900 tonnu lopbarības līzīnu un 6600 tonnu prēmīksu. Tiks izvērstas tautas patēriņa preču ražošanas.

M. NOSKOVIS,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas iekārtu elektromontieris

Pavasara lauku darbu gaidās

Tās tehnikas, kas būs vajadzīga un nodrīga pavasara lauku darbu cēlenu, remonta un gatavošana visumā pabeigta līdz 1. martam. Ievērojami pārvirzījies uz priekšu arī citu mašīnu un rīku remonta — lopbarības sagādes, ražas novākšanas kombainu:

Sogad plaši izvērsama graudu audzēšanas intensifikācija, tādēļ pirmajā vietā izvirzās tieši tā tehnika, kas paredzēta intensīvajai tehnoloģijai. Pašlaik svarīgākajos darbu veidos radies šāds stāvoklis (gatavība procentos):

Saimniecība	minerālmēslu izkliedētāji	mašīnas kūsmēslu iestrādei	placinātājpļaujmašīnas	savācējpreses	smidzinātāji, miglotāji	skābarības kombaini	graudu kombaini
Leņina	90	91	100	75	100	67	85
«Sarkanā ausma»	100	96	100	100	92	100	86
Dzeržinska	88	89	100	100	71	60	100
«Vārkava»	100	100	100	100	89	100	88
«Dubna»	83	92	100	100	100	100	86
K. Marksa	85	89	75	75	93	100	88
«Kr. Oktjabrj»	90	92	75	100	90	67	92
Suvorova	100	88	67	80	100	67	83
Raiņa	91	53	100	100	91	60	93
«Nākotne»	92	87	67	80	100	83	81
«Zelta vārpa»	80	75	75	80	100	67	86
«Rīts»	100	100	67	100	100	100	89
Oškaina	87	86	83	89	75	86	88
«Dzintars»	90	95	100	86	83	100	88
Kirova	83	90	75	60	75	60	81
M. Gorkija	92	83	67	80	75	75	83
«Sīļukalns»	90	92	100	67	86	80	92
Aglonas p. s. 94	92	92	100	75	82	80	87
Rudzātu p. s. 100	100	60	60	67	67	80	75
Rušonas p. s. 100	88	100	67	100	75	65	65
RAJONĀ	92	89	85	82	89	78	86

Kultivatoru remontu vēl nav pabeidzis kolhozs «Dubna», kur palicis tikai viens agregāts, un gribētos, lai tas gatavības līnijā tiktu novietots jau šodien pat. Tāpat pa vienam arklam remontējami M. Gorkija kolhoza, «Dubna». Līdzīgs stāvoklis saimniecības ir arī sējmašīnu gatavībā, pa vienai jāremontē «Dubnā», Leņina, Raiņa, Oškaina, M. Gorkija kolhozos, Aglonas sovhozā.

Kartupeļu stādāmās mašīnas darba kārtībā ir visas. Tāpat arī šīs kultūras novākšanas kombaini, izņemot kolhozu «Rīts» un Kirova kolhozu. Spriegāks stāvoklis ir līnu kombainu kārtošana. Lai gan līni vēl jāiesēj un jāizaudzē, tad varēs domāt par to novākšanu, tomēr tā pienāks tā vai tā, tāpat kombainiem jābūt kārtībā. Tāds stāvoklis ir tikai Dzeržinska kolhoza un «Vārkava». Kopīgā gatavība rajonā ir 66 procenti.

Izdarīts arī tāds svarīgs darbs kā zaļes miltu agregātu remonta, izņemot kolhozu «Sarkanā ausma», Suvorova un Kirova saimniecības, sovhozu «Rušona».

Lopbarības sagādes cēlenu, kas būtībā sāksies tūlīt pēc sējas, būs vajadzīga visa tehnika, ar ko var nokopt zāli. Lai arī stipri pajaujāties uz «E» tipa agregātiem, tomēr kārtībā jābūt visai citai tehnikai — pļaujmašīnām, grābekļiem. Grābekļu, piemēram, rajonā sagatavoti 88 procenti

(darbs pabeigts vienīgi kolhozos «Sarkanā ausma», «Vārkava» un «Rīts»). Traktorvilkmes pļaujmašīnu remonta veikts par 86 procentiem. Lietošanas kārtībā ir 83 procenti smalcinātājpļaujmašīnu (plāns 85 procenti).

Svarīgs rādītājs ir graudu kombainu remonta. Pastāvīgi tiek prasīts tos remontēt atbilstoši plāna grafikiem. Tas pamatos rajonā kopumā tiek arī nodrošināts. Gribas atzīmēt vienu šīs sezonas īpatnību — daudz šo sarežģīto agregātu kapitāli izremontēti apvienības «Lauktehnika» pašgājēju mašīnu tehniskās apkalpošanas stacijā. Bet kolhozs «Vārkava» tika galā pats ar saviem spēkiem, kapitāli atjaunojot sešus agregātus.

Pērnruuden divās trešdaļās platību ziemāji iesēti pēc intensīvās tehnoloģijas, atstājot sliedes pastāvīgiem pārbrāucieniem ar traktoriem. Ziemājiem, kā arī vasarājiem, būs vairākas reizes jānodrošināts, jāapsmidzina pret kaitēkļiem un slimībām. Tāpēc attiecīgā tehnika ne tikai jāgatavo darbam, bet arī jāpielāgo, lai būtu vajadzīgais darba platumus (nepaliktu neapstrādātas joslas vai arī ar dubultuzsmidzinājumu), lai to varētu izmantot pie dažādās attīstības pakāpes augu apstrādes.

R. GURGANS,

tehnikas gatavības inženieris

Kolhoza siltumnīcā

Kolhozā «Rīts» atzinīgi vērtē savas dārzniecības devumu saimniecības kopējā darbā. Šis kolektīvs sekmīgi aizvada vienpadsmito piecgadē. Arī jaunajā gadā sals nespēja apturēt darba rosmi siltumnīcās. Kurinātāji Vitālijs Penega, Juris Cirsenieks, Jānis Daugavvanags un Ivars Lazdājs diendienā vēroja ziemas untumus, gādāja par siltumtīklu, uzturot vajadzīgo apsildes režīmu.

Seit galvenokārt audzē dārzeņus, zaļos lociņus, taču savs pustūkstotis kvadrātmetru atvēlēts krās-

numaugiem. Nelielajā platībā līdzās vitamīniem plaukst Alpu vijolītes, zaļo Asparagus plumos jeb spalvu spargeļi, pretī elektriskajam saulem tiecas nelīķu ziedi. Ziedošo plantāciju čakli aprūpē siltumnīcas strādnieces Valija Penega, Emīlija Grugule, Genovefa Cirsenece un elektriskais mehāniķis Arvids Skrupskis. Janvārī un februārī realizētas 4280 Alpu vijolītes un četri ar pusi tūkstoši citu ziedu.

I. AVOTS

Partijas dzīve: birojs un kadri

Galvenajos virzienos

Kadru izveles, izvietojanas un audzināšanas jautājumus rajona patērētāju biedrībā partijas sapulcēs izskata katra gada sākumā. Jau tas vien liecina, ka partijas birojs kadru jautājumus risina pastāvīgi. Visu rangu vadītāji par padarīto regulāri atskaitās partijas biroja sēdēs vai partijas sapulcēs. Tas liek strādāt ar lielāku atbildības izjūtu, pārliecina, cik lietderīgs un vajadzīgs ir sistemātisks darbs ar cilvēkiem.

Strādājot šajā jomā plānveidīgi un kompleksi, rajona patērētāju biedrības partijas birojs koncentrē spēkus galvenajos virzienos. Tie ir: kadru sagatavošana, to izvēle un izvietojšana, darbs ar kadru rezervi un tās audzināšana. Nedaudz pastāstīšu par panākumiem un problēmām, kas radušās, risinot šos uzdevumus.

Vispirms par to, kā mēs komplektējam kadrus. Ir izveidota atestācijas komisija, kura nosaka katru jaunatnākušā speciālista lietiskās un morālās politiskās īpašības. Komisijas sastāvā ir administrācijas, revīzijas komisijas pārstāvji, vadošie speciālisti. Kopš 1985. gada viņi sapulcējas ik nedēļas. Komisijas darbības aktivizēšana ir laba rezerve, lai stāvokli kadru lietās uzlabotu. Komisijas locekļi vērtīgi iepazīstas ar katru atestējamā raksturojumu, ar jautājumu un konkrētu uzdevumu palīdzību noskaidro viņa profesionālo līmeni. Nereti atklājas, ka šie cilvēki nezina elementāras lietas.

Kādā sēdē pārdevējam palūdz pastāstīt par viņa darba pienākumiem. Atbilde bija: uzmanīt pircēju. Acīmredzot, atbildētājam nebija pat nojausmas, ka viņš visupirms ir pircēja konsultants. Viņa pienākums ir arī izgatavot tā saukto iekšējo reklāmu, bet lauku apvidos — uzskatīt veikala apkārtni, nodrošināt sanitārijas normu ieviešanu.

Jāatzīst, ka ne visi iziet atestāciju pirmajā reizē. Mēdz būt, ka termiņu pārceļam, lai atestējamais varētu labāk sagatavoties. Materiāli atbildīgās personas to dara viena vai divu mēnešu kursos, kurus organizē rajona patērētāju biedrība. Ja kursi sekmīgi pabeigti, speciālistam piešķir augstāku kvalifikāciju.

Atzīmēšu, ka atestācijas komisija dod slēdzienu par atbilstību ienemamajam amatam vai iespējām izmantot šo speciālistu vadošā darbā. Tā mēs radām kadru rezervi tālākai izvirzīšanai. Vadāmais pēc tāda principa: jā-sagatavo dublieris katram vadītājam, kurš ietilpst Latvijas PSR Patērētāju biedrību savienības vai rajona patērētāju biedrības nomenklatūrā. Turpmākajam darbam ar cilvēkiem jau ir individuāls raksturs.

Par paveiktā darba efektivitāti liecina rezultāti. Piemēram, Marija Munkova strādāja pie mums par vecāko ekonomisti. Gados jauna, ziņoša, perspektīva speciāliste tirdzniecības ekonomikā, iemantojusi autoritāti kolektīvā. Mēs viņu rekomendējām plānu nodaļas priekšnieces amatam, un uzskatām, ka viņa šo darbu izpildīs. Vera Mitrofanova bija Preiļu kooperatīvā universālveikala vecākā prezīne. Ja radās nepieciešamība, sekmīgi aizvietoja direktoru. Tagad viņa strādā par direktores vietnieci. Tātad — kadri tālākai izvirzīšanai ir.

Darbs, veidojot kadru rezervi, visciešākajā veidā ir saistīts ar kadru izvēli un izvietojšanu. Šajā

jomā esam saskārušies ar vairākām pagaidām nepārvarētām grūtībām. Piemēram, kolektīvā strādā 21 speciālists ar augstāko izglītību, taču izglītībai atbilstošus amatus ieņem tikai 14 no viņiem. Ar vidējo speciālo izglītību ir 252 cilvēki, atbilstošus amatus ieņem 152. Tiesa, šajā jomā daudz kas darīts. Piemēram; 1984. gadā 24 speciālistiem bija vidējā izglītība, 5 — nepabeigta vidējā izglītība. 1985. gadā speciālisti mainījās, un amatos bez speciālās izglītības tagad strādā 14 cilvēki (ar vidējo izglītību) un 3 — ar nepabeigtu, vidējo izglītību. Pārējās vietas pagaidām aizņem praktiķi, kuriem mēs esam ļoti pateicīgi par labo darbu. Tomēr jāreķinās ar to, ka, lai īstenotu ražošanai izvirzītos svarīgos uzdevumus, ir vajadzīgas speciālās zināšanas. Vārdus sakot, kadru nomaņas jautājumi joprojām sagādā grūtības. Te jāmin arī tīri psiholoģiska rakstura problēma: cilvēki neizprot šīs nomaņas būtību, nepareizi iztulko vienas vai otras kandidatūras izvirzīšanu, tāpēc cenšas nevis palīdzēt iesācējam vadītājam vai speciālistam, bet gan pierādīt viņa pieredzes trūkumu, steidz jaunos nonievat. Tas traucē kolektīvam saliedēties un radīt veselīgu un darbīgu mikroklimatu.

Rodas nepieciešamība izvērst rūpīgu un mērķtiecīgu audzināšanas darbu. Cenšamies mazāk piemērot sodus, vairāk — stimulēt ar uzslavu par labu darbu.

Rosīgi darbojas biedru tiesa, kuras priekšsēdētāja ir Z. Isajeva. Ik nedēļu, piemēram, būvbrigādē notiek profilaktiskas pārrunas par darba disciplīnu. Par pārkāpumiem vainīgajiem saīsinām atvaļinājumu. Tiesa, ne reizi vēl neesam pārceļusi atvaļinājumu uz rudens vai ziemas mēnešiem.

Katra ceturkšņa beigās apkopojam sociālistiskās sacensības atsevišķās apvienībās un konkurss «Labākais profesijā» rezultātus. Starp citu, apkopojot sacensības rezultātus starp apvienībām, ņemam vērā arī to, kā tiek veikts profesionālās orientācijas darbs rajona skolās. Pēdējos trijos gados rajona patērētāju biedrība izpildījusi plānu jauniešu organizēšanā mācīties Preiļu kooperatīvajā vidusskolā. Taču šajā jomā vēl nav strādāts plānveidīgi un pietiekami aktīvi.

Mūsu kolektīvā rosīgi strādā darbaudzinātāji, notiek profesionālās meistarības konkursi.

Kadru audzināšanā sava nozīme ir daudzām un dažādām mācību formām. Piemēram, ik nedēļas rajona patērētāju biedrības vadība darba vietās organizē politinformācijas.

Galvenā un aktuālākā problēma, kas mūs pašlaik nodarbina — atjaunināt kadrus, iesaistīt kolektīvā vairāk profesionāli kompetentu, iniciatīvas bagātu un enerģisku cilvēku.

A. PARŅENKOVS,

Preiļu rajona patērētāju biedrības partijas pirmorganizācijas sekretārs

Lai strādātu pa jaunam

Nesen vienkopus pulcējās rajona saimniecību galvenie un sēklīkopības agronomi, agrokimīki un agro-nomi melioratori. Viņi pārlūkoja savas iespējas, gudroja, kā kolhozu un sovhozu varēšanu padarīt tik lielu, lai izpildītu valsts ekonomiskās un sociālās attīstības Pamatvirzienos izvirzīto uzdevumu — ievērojami paaugstināt zemkopības produktivitāti un stabilitāti, runāja par to, kas šajā nolūkā veicams augšņu auglības celšanā un intensīvo lauksaimniecības kultūru audzēšanas tehnoloģiju ieviešanā.

Aizsākto sarunu 6. martā turpinā-

ja rajona lauksaimniecības uzņēmumu vidējā posma speciālisti. Rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenais agronomis Jānis Kivlenieks saimniecību iecirkņu priekšnieku, brigadieru un iecirkņu agronomu uzmanību pievērta pasākumiem, kas veicami graudaugu audzēšanā pēc intensīvās tehnoloģijas. Svarīgākais darbs veicams tieši ražošanas iecirkņu un brigāžu druvās, piekopjot isti racionālu saimniekošanu, pastiprinot disciplīnu un palielinot katru lauksaimnieka atbildību.

I. AVOTS

STAVU atvērtās durvīs un lūkojos, kā mehanizētās izstrādes ceļa viņa galā notiek man, ienācējam, šķietami pavisam romantiskas lietas. No ietaisēm, kas sniedzas labi augstu pār cilvēku galvām, pēc noteikta intervāla krīt lielas un spoži ugunīgas lāses. Pēc brīža tās jau pārvērtušās ikdieniskā priekšmetā — pudelē vai burkā. Lūk, labajā pusē pa slidentu, vēl sarkani blāvodamas, vīrzās pudeles, kādās veikalā pērkam limonādi vai minerālūdeni. Kreisajā pusē ik pa divām blakus puslitra burciņas...

Jā, tikai no malas vērojot, viss liekas rotaļīgi viegli un pat romantiski. Ikdiens ir bez šī romantikas plīvura — ar stikla kausējamo krāšņu rūkoņu, ar tveicīgo karstumu, ar ierastību un vienmuļību. Visbeidzot — arī ar nogurumu, kas pēc maņas iegulst rokās, iegulst muskuļos.

350 tūkstoši burku, pudeļu — tāds ir ceļa devums diennaktī. Par to stāsta ceļa priekšnieks Vitālijs Stikāns un uzsver, ka īpaši patīkami bijis savus laudis vērot laikā, kad fabrikā ritēja sociālistiskā sacensība ar devīzi «PSKP XXVII kongresam — 27 trieciendarba dekādes!». Komu-

Ik pēc brīža Mihails Sergejevs un Mihails Kuzmins pārbauda, kāda ir produkcijas kvalitāte.

Reportāža

Ikdiens bez romantikas

nistu foruma atklāšanas dienā cehs bija izpildījis divu mēnešu uzdevumu. Jevgēnijas Kondratjevas maņa plānu izpildīja jau 23. februārī. Augsts bija arī darba ražīgums.

Kā tas panākts? Cehā gluži vienkārši iztiek ar mazāku cilvēku skaitu. Sparu vairo arī tas, ka izveidotas kompleksas brigādes, kuru darba vērtējums ir galarezultāts.

Gan maņas priekšniece Jevgēnija Kondratjeva, gan ceha priekšnieks Vitālijs Stikāns teic, ka panākumu virzītājspēks un galvenais balsts esot sociālistiskā sacensība. Jāsecina, ka tā organizēta pareizi. Rezultātus vērtē ne tikai pēc tā, cik augsti ir ikdienas sasniegumi, kā izpildīti

Tikai viena rokas kustība, un Valērijs Okorokovs novērš kļūmi.

Jevgēnija Tišina prasīgās rokas jebkurus detaļu mezglus sagatavo darbam teicami.

plānā paredzētie rādītāji. Svarīga ir piedalīšanās arī fabrikas sabiedriski politiskajā dzīvē, biedrus, kā saka, iegādāt var arī viens pasīvs cilvēks.

Ražošana, sadzīve, darba disciplīnas jautājumi vienmēr ir mūsu uzmanības centrā — uzsver ceha komitejas priekšsēdētājs Jevgēnijs Tišins (stikla formējošo mašīnu vadošais regulētājs J. Tišins ceha komiteju vada jau astoņus gadus.) Tagad jau var droši teikt, ka neattaisnoti darba kavējumi cehā, salīdzinot ar pagājušā gada sākumu, samazinājušies trīs reizes. Arī alkohola cienītāji vairs neuzdrošinās ierasties darbā reibuma stāvoklī — pārāk dārgi tāds prieks izmaksā viņiem un viņu ģimenēm.

Martā ceham jānodod produkcija par 508 tūkstošiem rubļu. Tāds uzdevums pa spēkam saliedētam un stipram kolektīvam, kas neklusē par trūkumiem un nestāv malā tajos brīžos, kad kļūdas jā-labo. Ceha priekšnieks kā piemēru principālībai nosauc Jevgēnijas Kondratjevas maņu, kur spēcīgi un lietiski darbojas brigādes padome. Patiešām, esot prieks piedalīties padomes sēdēs, kas izceļas ar dzīvīgumu un nesamierinošo attieksmi pret trūkumiem.

Mehanizētās izstrādes ceha panākumu kardinātāji, protams, ir tā strādnieki. Jebkurā profesijā var nosaukt lieliskus meistarus. Lūk, kopā ar Jevgēniju Kondratjevu pie slidentes ir kontroliere Faina Volkova. Šķiet, kas tur liels, atslasi tikai nost brāķa produkciju. Bet pamēģiniet, tad redzēsiet, cik reizes maiņā vajadzēs pieliekties, lai lidenās rindās uz platformas saliktu tikko izgatavotos traukus.

Automātiskā kontrole un mehanizētā pakošana ne tikai Līvānu stikla fabrikā, bet arī daudzos citos nozares uzņēmumos pagai-

dām vēl ir problēma, kas gaida risinājumu.

Lūk, divi regulētāji. Mihails Sergejevs ir pieredzējais speciālists un, kā saka, jūt savu mašīnu. Ceha priekšnieka spriedum, arī ir cildinošs — ļoti izpalīdzīgs, neatsakās ne no viena darba. Valērijs Okorokovs Līvānu stikla fabrikā turpina savā tēva gaitas. Nedaudz stūrsains raksturā, bet mašīnas saprot lieliski, brāķi novērš operatīvi.

Dīvaini, bet izrādās, ka labāk strādā tas regulētājs, kurš mierīgi atpūšas pie savas mašīnas nevis steigā skrīen un glābj ko var. Tātad pirmajam automāts noregulē, visi, tā teikt, šaubīgi mezgli apmainīti jau iepriekš. Jāatzīst, ka tehnika cehā ir gan fiziski, gan morāli nolietojusies, bet cerības uz jaunu atvēršas no gada uz gadu. Tās ir pretenzijas mašīnbūvētājiem. Bet pagaidām, lai tehnika nepieviltu, to rūpīgi kopj. Cehā organizēta sociālistiskā sacensība par labāko mašīnu. Regulāri nosaka uzvarētājus, tie ir cilvēki no visām 4 maiņām.

Mehanizētās izstrādes cehā jauniešu ir samērā maz. Protan, situāciju lielā mērā iespaido dzīvokļu trūkums. Vitālijs Stikāns uzskata, ka tā pagaidām ir problēma numur viens.

Sešpadsmit gadus fabrikā strādā Vera Krepkovska. Viņai jau sen ir klāt pensijas gadi. Bet ceha priekšnieks bilst, sak, ko gan mēs darītu bez Veras Antonovnas, bez viņas apbrīnojamās precizitātes un operatīvātes visu darbu uzskaitē.

Cilvēki pamazām nomaina viens otru. Palet dienas, rodas jauni uzdevumi un problēmas. Ar visu ir jātiek galā, jo citādi ne-maz nevar. Romantiskā jūsmā lai paliek vērotājiem no malas.

L. STRODE
J. SILICKA foto

Mainas meistare Jevgēnija Kondratjeva un kontroliere Faina Volkova smaida, jo produkcija atbilst standartam.

Impulss vērtēšanai no augstākajām pozīcijām

Rajona pionieru vadītāju tikšanās pie „apaļā galda“

Kas ir pionieru vadītājs? Jauno leņiniešu audzinātājs un organizators, viņu idejiskais virzītājs. Pionieru vadītājs — Padomju Savienības Komunistiskās partijas politikas aktīvs īstenotājs bērnu komunistiskajā organizācijā. Viņš savā darbā vadās pēc PSKP CK un valdības, Leņina komjaunatnes, tautas izglītības orgānu lēmumiem. Kopā ar skolas pedagogu kolektīvu, komjauniešiem un šefu organizācijām, ģimeni un sabiedrību, pionieru vadītājs, vispusīgi atfistot bērnu un pusaudžu pašdarbību, izmantojot visdažādākās darba formas un metodes, audzina pionierus par apziņiem un aktīviem sociālistiskās sabiedrības pārstāvjiem, gatavo VLKJS biedru maiņu.

Aktīva dzīves pozīcija, idejiskā pārliecība, augsti tikumiska uzvedība — šīs īpašības arī nepieciešamas katra pionieru vadītāja raksturā. Pionieru vadītājs atšķirībā no priekšmeta pasniedzēja un klases audzinātāja saistīts ne tikai ar noteikta vecuma grupas bērniem, bet ar visiem skolēniem kopā. Jaunāko klašu audzēkņiem viņš palīdz gatavoties iestājamies pionieros, lielākos zēnus un meite-

nes māca dzīvot tā, lai viņi pēc gadiem būtu cienīgi papildināt komjauniešu rindas.

Atbilstoši skolu reformas prasībām pārliecināti pionieru vadītāju darba kritēriji. Pēdējos gados mūsu rajonā jautās nevēlama tendence — pionieru vadītāju kadru maiņa, varētu teikt, ka arī mazinājās šīs profesijas prestižs. Ar ko tas izskaidrojams? Kādas ir pionieru vadītāju darba problēmas rajona skolās? Kas rosina un, otrādi, kas kavē pionieru dzīves organizētājus viņu darbā? Uz šiem un citiem jautājumiem atbildi centās atrast tikšanās pie „apaļā galda“ dalībnieki. Šo pasākumu organizēja komjaunatnes rajona komiteja un Pionieru nams. Sarunā piedalījās tautas izglītības nodaļas inspektore D. ŠMUKSTE, Pionieru nama metodīke T. KOLOSOVA, Līvānu 2. un Rudzētu vidusskolas vecākās pionieru vadītājas S. STAROVOITOVA un A. GRUGULE, Aizkalnes un Salas astoņgadīgo skolu vecākās pionieru vadītājas M. LOZDA un S. PASTARE, republikas vecāko pionieru vadītāju skolas audzēknes, kas pašlaik atrodas praksē Vārkavas vidusskolā un abās Līvānu vidusskolās, Aizkalnes astoņgadīgajā skolā. Sarunu vadīja komjaunatnes rajona komitejas sekretāre I. PEISENIECE.

Klātesošos ar pašreizējo pionieru vadītāju kadru kvantitatīvo un kvalitatīvo sastāvu iepazīstināja Tatjana Kolosova. Rajona skolās strādā 25 pionieru vadītāji, vēl pieci būtu vajadzīgi. Ilgākais stāžs šajā darbā — 16 gadi — ir Sofijai Starovoitovai no Līvānu 2. vidusskolas, pa 17 gadiem sarkanos kaklautos nēsā Aizkalnes un Ardavas pionieru vadītājas Mudrite Lozda un Genovefa Astratova, astoņus gadus šajā darbā nostrādājusi Biruta Kalniņa Gaiņu astoņgadīgajā skolā. Pēdējos trijos gados nomainījušies 20 (!) pionieru dzīves organizētāji. Tomēr no šīs maiņas daudzējādā ziņā, acīmredzot, gaidāmi pozitīvi rezultāti — rajona pionieru vadītāju pašreizējā sastāva vairumam ir augstākā vai nepabeigta augstākā izglītība, pieciem — vidējā speciālā. Tātad, zināšanu bagāža, šķiet, pietiekoša, bet kā ar vārēšanu, un, galvenais, — kā ar gribēšanu? Izmaiņas ir. Diemžēl ne vienmēr uz labo pusi. Ne katrā skolā leņiniešu vadītājiem ir labas attiecības ar pārējo pedagogisko kolektīvu. (Vai tas neizklausās vismaz dīvaini, jo gala rezultātā taču jātop kopējā darbā?) Vairāki pionieru vadītāji nav psiholoģiski gatavi šim darbam vai arī neizjut atbilstošas prasības no komjaunatnes rajona komitejas, no rajona tautas izglītības nodaļas?

Sofija Starovoitova:
— Autoritāte nenāk līdz ar diplomu, nerodas ne no kā. Tā ir jāiekar. Pirmkārt, ar pašdisciplīnu, tad arī bērni izpildīs mūsu prasības. Otrkārt, ar pastāvīgu izglītības līmeņa celšanu, ar sava apvāršņa paplašināšanu. (Šie pieredzējušie pionieru dzīves pazinējas vārdi nezin kā bija paslīdējuši garām kādai no „apaļā galdā“ dalībniecēm, kura vēlākajā sarunas gaitā sūrojās par „liekajiem“ mācību priekšmetiem pio-

nieru vadītāju skolā. Red, piebilde.) Lūk, gadījums no skolas praktiku dzīves. Bija paredzams pionieru pasākums. Meitenes jautāja, vai viņām esot obligāti tajā piedalīties? Ar nolūku atbildēju, lai izvēlas pašas, vai to uzskata par vajadzīgu. Viņas neieradās. Šis notikums liela mērā raksturo malā stāvētāju attieksmi. Vai pionieru vadītājs vispār drīkst būt malā stāvētājs?
Jārūnā par klašu audzinātāju nostāju. Reizēm jaunajiem ar viņiem grūti atrast kopēju valodu. Taču jāmeklē šis kontakts. Jāmeklē ar stingru, bet labvēlīgu neatlaidību. Un neatkāpjoties. Tas, kas nolemts plānā, tam jātiek īstenotam. Tad pie prasībām pieradis visi, sākot no skolēniem un beidzot ar darbābiedriem.

Mudrite Lozda:
— Man ir paveicies. Prakticānte Rīta Kažemāka šajā skolā mācījās. Zina visus bērnus, iet droši pie lielākajiem un mazākajiem. Starpbrīžos mazajiem organizē spēles. Protams, astoņgadīgajā skolā ir vieglāk tikt galā — esam maz un pārskatāmi.

Ruta Sola (prakticānte no Vārkavas vidusskolas):

— Ir sanācis tā, ka prakses laikā man jāpasniedz arī stundas jaunākajās klasēs. Par to ļoti priecājos, jo tas dod iespēju skolēnus iepazīt citā pedagogiskā aspektā. Gribētos izjust lielāku atsaucību no audzinātājiem. Rūgti ir uzklāst viņu atbildi: «Tas uz mani neattiecas». Prakses laikā noteikti vajadzētu dot iespēju ar klasi strādāt, piemēram, nedēļu vai divas.

Ilga Laugale (prakticānte no Līvānu 1. vidusskolas):

— Man jau ir bijusi iespēja salīdzināt darbu lauku un pilsētu skolās. Astoņgadīgo skolu bērni ir atsaucīgāki. Lai pilsētniekus saaicinātu uz kopēju pasākumu, jāatgādina vai katru dienu.

Ilga Peiseniece:

— Bērni jāpieradina pie noteiktības. Jāievieš sistēma, lai viņi zinātu, ka vienmēr noteiktās dienās notiks tas un tas. Un ko domā praktikantes no Līvānu 2. vidusskolas?

Nina Sergejeva — Kaļinova (prakticānte no Līvānu 2. vidusskolas):

— Attiecības ar bērniem ir labas. Grūtības reizēm rada sadarbība ar klašu audzinātājiem, ar dažiem nevar kontaktēties.

Tatjana Kolosova:

— Tātad viens traucēklis darbā mums jau ir noskaidrojies — no vienas puses — neprasme vai nevēlēšanās aizraut sev līdzīgu klašu audzinātājus, no otras — arī pašiem skolotājiem jābūt pretimnākošiem. «Izdird» pionieru vadītāja bals kopējā skanējumā. Lūk, piemērs. Divas pionieru vadītājas izstrādāja scenāriju, taču visu pašas panēma uz saviem pleciem, un no labi iecerētā nekas neiznāca. Tūlīt pēc klašu audzinātājiem jums jābūt «stingri iestaigātam celam» arī pie muzikālā audzinātāja, pie fizikultūras skolotāja. Bez tam, mācoties Rīgā vai Daugavpilī, izmantojiet visas iespējas, ko dod šīs pilsētas sevis pilnveidošanai — mācieties visos iespējamajosursos. Jūsu darba jo sevišķi noderīgas pēc iespējas daudzveidīgākas zināšanas.

Sofija Starovoitova:

— Praktiski pionieru vadītājam jāzina viss.

Aija Grugule:

— Es arī tam piekritu. Aizbraucām uz Gaiziņkalnu. Slēpoju ar visiem kopā. Bērni bija sajūsmā. Slikti, ja pionieru vadītājs neprot dziedāt, zīmēt. Man arī pirmajā darbā gadā tas radīja grūtības.

Silvija Pastare:

— Par pionieru vadītāju kļuva nejausi, jo atgriezoties skolā pēc «garā» atvaļinājuma, bija mainī-

jušies apstākļi. Lasīju, studēju, aizbraucu uz pionieru vadītāju kursiem. Jo paplašinājās zināšanas, jo strādāt kļuva vieglāk. Ne tikai sadarbībai ar audzinātājiem, bet arī ar vadītājiem no ražošanas (mums tie ir Dzeržinska kolhoza) katrā gadījumā jāmeklē sava puse. Šķiet, ka izdodas. Dažreiz būtu vēlams lielāka atsaucība no kolhoza komjaunatnes pirmorganizācijas puses.

Marina Isajeva (prakticānte no Līvānu 2. vidusskolas):

— Kad no Rīgas vecāko pionieru vadītāju skolas devos praksē, šķita, ka zinu daudz, tagad pārliecinātos, ka zināšanu nepietiek.

Dzintra Šmukste:

— Vai jūs esat gatavas tam, ka ar pionieru vadītājas skolas doto izglītību vien nepietiks, vajadzēs apgūt kādu specialitāti augstskolā? Kā liecina saruna, vajadzīgas dziļākas — gan pedagogijas, gan arī vispārējās zināšanas.

Ruta Sola:

— Nebūtu slikti, ja varētu iegūt tieši pionieru vadītāja augstāko izglītību, bet apgūt tikai kādu specialitāti, uz kuru sirds nevelk, un kas pēc tam būs jā-māca skolā. Isti labi nebūtu.

Šķiet, varam savilkot sarunas gala rezultātus. Tātad tas, vai pionieru vienības dzīve būs interesanta, atkarīgs no šī trīsstūra — jaunais leņinietis — vadītājs — klases audzinātājs — stabilitātes un stingras vienības. Pionieru darba organizētājiem nemīlīgi jāamācās. Jāiegūst augstākā izglītība. Jābūt zināšanām, protosiem, vāršiem, bet, protams, arī — darītgrībošiem. Bez tam jāzina tas, ko zina klašu audzinātāji, direktori un vēl nēdaudz vairāk, lai varētu nākt ar savām idejām. Attiecībā uz pionieru vadītāju praksi, — jārada iespēja viņiem piedalīties arī mācību procesā.

Sarunu pie «apaļā galdā» uzklāusija Prieku vidusskolu audzēknes, kuras vēl tikai lolo iecerē savu dzīvi veltīt šai profesijai. Gan viņām, gan tiem, kas ar nemierīgāko, zinātkārāko cilvēces daļu — pionieriem — jau saskārušies vai nu prakses laikā, vai pirmajos darba gados, gan pieredzes bagātajām jauno leņiniešu dzīves vadītājām šī saruna deva impulsu palūkoties uz savu ikdienu vērtīgāk, ar pēļu no augstākām pozīcijām.

Materiālus apkopojā L. RANCĒNE

Un sākas viss no gala...

KAS nu vairs spēs saskaitīt, cik reizes pēdējo desmit vai pat piecu gadu laikā mūsu laikraksts ir runājis par rajona patērētāju biedrības maizes kombināta darbu. Pareizāk sakot, par dažādām nebūšanām Līvānu vai Aglonas maizes ceptuvju ikdienā. Kas nu kuro reizi gadījies — te klaiņi apdeguši, te kāds svešķermenis iecēps. Gājuši mēneši, gājuši gadi, bet uz labo pusi tā arī isti nekas nav mainījies.

Skaidrības labad ielūkosimies nesenā pagātnē. 1984. gadā maizes kombinātam pēc plāna bija jāsarāža 8 600 tonnas produkcijas, faktiski gadā patērētājiem nodeva 8 218 tonnas. Arī 1985. gadam maizes cepējiem bija dots gluži tāds pats uzdevums. Tikai pēc divpadsmit mēnešiem gan izrādījās, ka plāns jau sarucis līdz 6 052 tonnām. Maiznieki, protams, centās un sarāžoja par 148 tonnām vairāk. Kāds gan labums no tā, ka ziņojumā var rakstīt, sak, plāns izpildīts par 102,4 procentiem, bet būtībā rajona iedzīvotāji saņēma par 2 400 tonnām maizes mazāk? Kāpēc bija vajadzīga gada uzdevumu koriģēšana? Tāpēc, ka izgāja no ierindas rupjmaizes krāsns Aglonas ceptuve. Tāda atbilde varētu apmierināt, ja vien jau gada sākumā kombināts nebūtu palicis parādā 69 tonnas produkcijas. Bet

krāsni remontēja apbrīnojami ilgi. Lai atjaunotu rupjmaizes cepšanu, bija vajadzīgs vai pusgads.

Logiski, rodas jautājums — vai, gada uzdevumus plānojot, nezināja, ka Aglonā nāksies remontēt? Iekārta taču ir veca, savu laiku jau sen nokalpojusi. Atbilde — gan zināja, gan nezināja. Jā situācija ar Aglonas maizes ceptuvi ir visai pinķerīga un ietilusi.

Sāksim ar to, ka 1983. gadā tika pieņemts partijas rajona komitejas un Tautas deputātu padomes rajona izpildkomitejas lēmums par organizatorisko un tehnisko pasākumu plānu, lai uzlabotu rajona iedzīvotāju apgādi ar maizi un maizes izstrādājumiem. Lai paaugstinātu produkcijas kvalitāti. Viens no plāna punktiem paredzēja, ka 1984. gadā jābūt gatavai projektu dokumentācijai Aglonas maizes ceptuves rekonstrukcijai. Tomēr vēl šobrīd nav īstas skaidrības ne par projektu (bet tas pa šo laiku jau novecojis), ne par rekonstrukcijas sākumu. Pēc 1983. gadā pieņemtā lēmuma spriežot, rekonstrukcijai šobrīd vajadzēja jau būt galā vai vismaz tuvoties noslēgumam.

Jau minētajā organizatorisko un tehnisko pasākumu plānā, ko bija paredzēts izpildīt laikā no 1983. līdz 1986. gadam, daudz lietīšu uzdevumu, kuru īstenoša-

na rastu izeju (vismaz pagaidām — līdz rekonstrukcijai) no situācijas. Sakarā ar to, ka Līvānos iaudas tika izmantotas tikai 65 līdz 70 procentu apmērā, tika pieņemts lēmums maizniekiem sūtīt palīgā cilvēkus no Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas, kūdras fabrikas. Abām ceptuvēm nozīmēja arī šefības uzņēmumus: Līvānos — būvmateriālu un konstrukciju kombinātu, bet agloniešiem — Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienību. Bija paredzēts uzlabot arī strādājošo dzīves apstākļus, pēc iespējas nodrošināt ar dzīvokļiem, kā arī sūtīt pašu speciālistus paaugstināt kvalifikāciju.

Kas no paredzētā ir izdarīts? Gan Līvānos, gan Aglonā joprojām trūkst kadru. Īpaši sarežģīti rodas ar speciālistiem, kam ir augstākā izglītība. Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā maizes cepējus nesagatavo. Tehnologi nāk vienīgi no Baltkrievijas. Protams, ja perspektīvu saņem dzīvokli nav, tad nav arī speciālistu. (Līvānos paredzēto četru dzīvokļu vietā ekspluatācija nodots viens.) Nekāda lielā labuma nebija arī no palīgiem. Viņi nemaz recentās iedzīvinātās ceptuves ikdienā, sak, ne mana cūka, ne mana druva. Daudzus neap-

mierināja darba apmaksā, jāstrādā maizās. Pēdējo piecpadsmit gadu laikā uz labo pusi nekas nav mainījies roku darba samazināšanā.

Pamazām vien kļūst skaidrs, ka maizes kombināta strādnieki nav ieinteresēti censties strādāt efektīvi un kvalitatīvi, jo no maizes kombināta vadības puses savukārt nejut ieinteresētību viņu darba un dzīves apstākļu uzlabošanā.

Tātad, atgriezīsimies pie materiāla sākumā minētā fakta, ka pagājušajā gadā rajona iedzīvotāji būtībā saņēma par 2 400 tonnām maizes mazāk nekā bija ielānots gada sākumā, jo pusgadu nācās remontēt rupjmaizes krāsni Aglonā. Tagad vajadzīgs remonts baltmaizes krāsnij. Vai tas nozīmē, ka šī gada plāns atkal būs jākorģē, un rajona iedzīvotāji saņems nevis 7 300 tonnas maizes, bet mazāk? Un kur tad paliek partijas un valdības lēmumi, kas virzīti uz iedzīvotāju arvien labāku apgādi ar pārtikas produktiem? Starp citu, republikas partijas un saimnieciskā aktīva sanāksmē tika uzsvērts, ka «kollektīvos jārada tāds stāvoklis, lai ikviens noteikti būtu atbildīgs par savu darbu. Jāpanāk, lai visu darbinieku darbs atbilstu tām prasībām, kas izvirzītas mūsu kustībā par augstu kvalitāti katrā darbā vietā». Manuprāt, tas viss pilnībā attiecināms arī uz rajona patērētāju biedrības maizes kombinātu.

L. STRODE

Vakarēšana Aizkalnē

Senāk latgalieši itin bieži mēdza saiet kopā, lai padziedātu melodiskās, sirdij tuvās novada dziesmas. Tādas saiešanas tika sauktas par vakarēšanām. Šī jaukā tradīcija jau labu laiku ieviesta Vārkavas vidusskolā.

Otro gadu pēc kārtas vakarēšana pulcina kopā arī Aizkalnes astoņgadīgās skolas audzēkņus, skolotājus, bērnu vecākus. Šo pasākumu par tradīciju veido latviešu valodas un literatūras skolotāja I. Priekule. Skolēni sagatavo priekšnesumus, scenāriju, atbilstoši tautas tradīcijām, katrā klasē noformē galdiņus. Sādās reizēs netrūkst ne zirņu, ne pupu, ne pašceptas maizes.

Nesen notikušajā vakarēšanā mīļās saimnieku lomā labi ieguļās astotās klases skolēni D. Kudle un A. Kuršītis. Vislabākos priekšnesumus bija sagatavojuši 8. klase, visjaukāko galdiņu — 5. klases skolēni. Visi dejoja, dziedāja, rotaļājās. Tautasdziesmas skanēja akordeona pavārdījumā.

Divas stundas kopā ar tautasdziesmu, ar tautas tradīcijām deva gandarījumu gan skolēniem, gan pedagogu kolektīvam, gan vecākiem.

J. SIKSNĀNS,
Aizkalnes astoņgadīgās skolas skolotājs

AR DOMU PAR RĪTDIENU

Atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem arī fiziskās kultūras un sporta darba organizatoriem ir jārisina kvalitatīvi jauni uzdevumi. Mums jāpanāk, lai ikviens šīs sfēras darbinieks strādātu ar domu par rītdienu, atbilstoši tās prasībām.

Rajonā ir kolektīvi, kur fizikultūras un sporta darbinieku kadru izraudzīšanai pievērs lielu uzmanību. Piemēram, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas fizikolektīvā, kas ir uzvarētājs 1985. gada rajona sociālistiskajā sacensībā fiziskās kultūras un sporta attīstībā. Biokīmiki ar savu stipendiju nosūtīja mācīties uz Latvijas Valsts Fiziskās kultūras institūtu Mārti Treidi. Un tagad M. Treide uzņemumā enerģiski vada sporta dzīvi. Jāatzīmē arī rūpnīcas administrācijas, sabiedrisko organizāciju un entuziastu loma un ieguldījums sporta bāzes celtniecībā un nostiprināšanā.

Labi strādā padomju saimniecības «Aglona» fizikolektīvs. Ar saimniecības stipendiju diplomēta sporta darba organizatora profesiju apgūst I. Čakule. Jautājums par fizikultūras un sporta metodiķu kadriem sekmīgi atrisināts Līvānu stikla fabrikā, eksperimentālajā māju būves kombinātā, starpkoļozu celtniecības organi-

zācijā, VLRTNK rajona apvienībā, padomju saimniecībā «Rušona». Starp sporta metodiķiem autoritāti iemantojuši J. Belousovs, J. Čakuls, P. Rožinskis, A. Milta, A. Stivrenieks. Enerģiski strādā sabiedriskie dambretes treneri E. Kovaļovs un A. Jēkabsons, kalnu tūrisma aktīvi popularizē J. Urtāns.

Tomēr rajona sporta dzīvē ir daudz neizdarību, vienaldzības. Vairākos fizikolektīvos strādājošo brīvā laika organizēšanai, sabiedrisko un štata sporta darbinieku kadru izraudzīšanai nevelta nekādu vērību. Sporta darbs jāaktivizē kolhozos «Sīlūkains», «Sarkanā ausma», Dzeržinska, Suvorova saimniecībās, Preiļu siera rūpnīcā, sakaru mežglā, rajona medicīnas, kultūras iestādēs, Preiļu trikotāžas fabrikā un citur.

Līdzšinējā vienaldzība maksā dārgi. Sporta bāzu, metodiķu kadru, sabiedrisko treneru trūkums nerada jauniešos un arī vidējās paaudzes cilvēkos vēlēšanos nodarboties ar fizisko kultūru un sportu. Partijas un valdības lē-

mumos taču skaidri izvirzīta prasība palielināt darba kolektīvu vadītāju atbildību par strādājošo veselīga dzīvesveida popularizēšanu.

Pozitīva pieredze sporta darbinieku kadru nostiprināšanā uzkrāta rajona skolās. Kaut arī attiecībā uz tām vajadzētu runāt par mācību stundu kvalitatīvāku vadīšanu, labāku ārpusklases darbu. Sporta darbinieku kadru izraudzīšanā un nostiprināšanā liels darbs paveikts Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolā, 58. PTV. Jāteic, ka šī jautājuma risināšanā mēs atrodamies tikai ceļa sākumā, jo balstāmies uz atsevišķu apzinīgu, prasmīgu treneru un fizikultūras skolotāju darbu. Diemžēl pašlaik vēl tikai nedaudz fizikultūras skolotāju — L. Valdoņa, A. Vaivodes, M. Grigāļa, M. Kivlenieces, A. Pošeiko, J. Siksnāna, V. Sešolina, treneru — J. Lazdāna, A. Iljina, V. Točko, E. Mukāna, N. Romāņenko darba kvalitātes līmenis atbilst mūsdienai prasībām.

Rajonā gausi tiek īstenots LPSR Ministru Padomes Fiziskās

kultūras un sporta komitejas lēmums par fizikultūras minimuma ieviešanu. Fiziskās kultūras un sporta nodarbībās ir jāiesaista 90 procenti skolu un pirmsskolas vecuma bērnu iestāžu audzēkņu, nodarbību apjomam jābūt ne mazākam par 8 — 10 stundām nedēļā, 1 — 2 reizes nedēļā bērniem jāpiedalās skolas un klases sporta masu pasākumos un sacensībās.

Novecojušo, gribētos teikt, jau iesūnojušo uzskatu izskaušana fiziskās kultūras un sporta darbā ir viens no galvenajiem uzdevumiem. Ar pilnu jaudu kadru sagatavošanā, viņu darba organizēšanā jāiesaistās ciemu Tautas deputātu padomju izpildkomitejām, arodkomitejām, partijās un komjaunatnes pirmorganizācijām. Padomju orgānu, sabiedrisko organizāciju loma darbaļaužu veselības nostiprināšanā skaidri atklāta PSKP CK ģenerāļsekretāra M. Gorbačova politiskajā referātā PSKP XXVII kongresam. Uzsvērts, ka vispirms jāpanāk komjauniešu iesaistīšana fiziskās kultūras un sporta nodarbībās, pa-

ralēli veicot pasākumus visu jauniešu iesaistīšanā. Jāuzņemas šefība par oktobrēniem, pionieriem un pirmsskolas vecuma bērnu iestāžu kolektīviem.

Praktiski palīdzēt rajona sporta materiāli tehniskās bāzes pilnveidošanā ir viens no vistiesākajiem saimniecisko un sabiedrisko organizāciju vadītāju pienākumiem. Daudzas treneru, metodiķu leceres nepiepildās tādēļ, ka tās neatbalsta darba kolektīvi. Piemēram, daži Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas vieglatlēti, izmantojot necilo sporta bāzi, ir kļuvuši par republikas skolēnu izlases dalībniekiem, bet tas ir tikai treneru piļu rezultāts. Tas ir viņu darbs bez brīvdienām, vienlaikus veicot sagādnieka, celtnieka, jauniešu audzinātāja funkcijas. To pašu var sacīt par jaunajiem futbolistiem, hokejistiem. Jo pagaidām mūsu jauniešiem Preiļos un Līvānos ir jāiztiek bez minimālām prasībām atbilstoša stadiona, sporta zālēm.

Lielāka vērtība jāveltī aktīvāko sporta darba organizatoru materiālajai un morālajai stimulēšanai, sadzīves apstākļu uzlabošanai.

P. ZDANOVSKIS,
rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētājs

Redaktors **V. PETROVS**

Tuvojoties pavasara šķīdonim

Ziema pamazām gatavojas, kā saka, nodot savas pozīcijas pavasarim. Tagad varam teikt, ka tai bijis raksturīgs stiprs un ilgstošs sals, samērā plāna sniega sega. Tāpēc rajona ceļus klāj biezs sasaukuma slānis, un pavasarī sagaidāms stiprs šķīdonis.

24. ceļu remonta un būvniecības pārvalde lūdz visus rajona rūpniecības uzņēmumus, organizācijas, kolhozus un padomju saimniecības paātrināt svarīgāko kravu izvešanu, saudzīgi izturēties pret ceļiem un tišuprāt tos nebojāt arī šķīdoņa laikā. It sevišķi šim apstāklim lūdzam pievērst uzmanību kolhozu un padomju saimniecību vadītājiem, jo bieži novērots, ka tieši pavasarī uz laukiem intensīvi ved organisko mēslojumu. Lai traktorū izdangātos ceļus pēc tam sakārtotu, jāiegulda ievērojami līdzekļi, bet paši izmantotāji tikmēr sūdzas par apgrūtinātu kustību.

Tāpat kā katru gadu arī šopavasar kustība pa lielāko daļu vietējās nozīmes un daļu republikas nozīmes ceļu būs ierobežota. Caurlaides braukšanai pa šiem posmiem varēs saņemt 24. ceļu

remonta un būvniecības pārvaldes tehniskajā daļā (Preiļos, Brīvības ielā 76).

Organizācijām, kas vēlas saņemt caurlaides, jāiesniedz 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldei automašīnu saraksts, kurā jāuzrāda marka un valsts numurs. Caurlaides nav vajadzīgas tām automašīnām, kas norīkotas cilvēku pārvadāšanai, autobusiem, kā arī automašīnām, kas ved pienu un citus pārtikas produktus.

Caurlaides neizsniegs traktoriem, ierobežots caurlaižu skaits ir arī lielaudas kravas automašīnām. Uzņēmumu, organizāciju, kolhozu un padomju saimniecību vadītājiem jāpārdomā un stingri jānotic nepieciešamā transporta daudzums. Ilggadēju apsekojumu rezultātā 24. ceļu remonta un būvniecības pārvalde ir noteikusi caurlaižu limitu visām rajona organizācijām.

Lai vasarā varētu droši braukt, saudzēsim rajona ceļus pavasara šķīdonī. Laimīgi ceļi!

I. MUZIKANTS,
24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldes galvenais inženieris

RIGAS KINOSTUDIJAS DETEKTIVFILMA

„Dubultslazds“

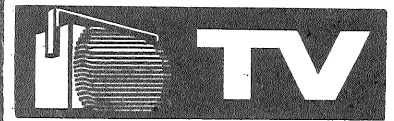
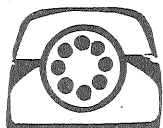
Pazīstamais padomju un latviešu detektīvfilmu meistars Aloīzs Brenčs savu jauno kinodarbu veidojis manierē, kas viņa daiļradē kļuvis jau tradicionāla. Taču režisors šajā labi apgūtajā materiālā rod arvien jaunus, dzīvus noskaņus. Pirmie soļi šajā virzienā, ko pats autors apzīmējis kā kontrpropagandistisku, tika sperti kinolentē «Mirāža».

Jaunā filma, parādot «andelmanu», valūtas un antikvitatāšu spekulantu dzīvi un tumšos darījumus, stāsta arī par to, kas vada un virza šo tumšo pasauli. Šķietami izteikti kriminālnoziedzīgi vērsas politiskā lietā...

Galvenajās lomās: lietuviešu aktieris Aļģis Matuļonis un aktrise Lilita Ozoliņa, kuras talants atklājies un uzplaucis tieši Aloīza Brenča filmās.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльскогo районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

TV RIGA

14. MARTĀ. Anģļu valoda 6. klasei. 11.05 Anģļu valoda 8. klasei. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zīnas. 16.10 «Stāsti par profesijām». Kinoprogramma. 17.00 Bērniem. Ukrainas televīzijas koncertfilma «Skolas ainiņas». 17.30 Bērniem. Kinostudijas «Lenfilm» īstfilma «Kaptēlnis». 18.00 «Stāsta un diriģē V. Sinajskis». 18.35 «Cļemos pie Dauzavpils māksliniekiem». «PSKP XXVII kongresa delegātu videoklips». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.30 «Globuss». 21.00 «Laiks». CT. 21.40 A. Gelmans. «Viens visu priekšā» Televīzijas uzvedums. Nobeiguma — zīnas.

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

14. MARTĀ. 8.00 «Laiks» 8.40 «Koncertzālē — skolēni». 9.25 Populārzinātniskās filmas «Maize — mana dzīve» pirmizrāde 9.40 Multiplikācijas filmu programma. 10.10 Televīzijas mākslas filma «Sofija Kovalevska» 2. sērija. 11.20 Zīnas. 14.30 Zīnas. 14.50 «80. gadu komunisti». 15.50 «Krievu valoda» 16.20 Zīnas. 16.25 «Ermītāža» Rembrants. 16.55 «Dzied un dālo jaunatne». 17.10 «Ekrānā — J. Kasiļa varoņi». Mākslas filma «Draugi no tabora». 18.15 «So dienu pasts». 18.45 «Sodien pasaulē». 19.00 Multiplikācijas filmas pirmizrāde. 19.10 «Pasaule un jaunatne». 19.45 Zīnas. 19.50 Televīzijas mākslas filmas «Sofija Kovalevska» pirmizrāde. 3. sērija. 21.00 «Laiks». 21.40 Televīzijas dokumentālā filma «Labdien, runā Bedula...». 22.35 «Sodien pasaulē». 22.50 «Sanremo festivālā».

RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBAS SAGĀDES KANTORIS

iepērk lupatas.

No 10. līdz 31. martam par tām apmaiņas kārtībā varēs iegādāties burku metāla vāciņus (par 10 kilogramiem lupatu — 20 vāciņus).

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

no šī gada 20. marta pārdos individuālās ceļazīmes višiem, kas vēlas savu atvaļinājumu pavadīt ceļojot.

Ceļazīmes var iegādāties par skaidru naudu un uz pārskaitījumu. Adrese: Daugavpili, 5. augusta ielā 25. Tālruni — 26206 un 26503.

TV RIGA

15. MARTĀ. 11.40 Raidījumu programma 11.45 Rītmiskā vingrošana. 12.15 «Atturība — dzīves norma». 12.45 «Virziens — intensifikācija». 13.15 «Un pienāk svētki». 14.45 «Globuss». 15.15 «Ekrāna jaunumi». 15.45 «Pa dzimto zemi» Kinoprogramma. 16.10 Skolēniem. «Baltā ābele». 17.05 «Iļ Vissavienības tautu dalrādes festivālu uzsākot». 18.25 «Mākslas pasaulē». 19.00 Mūžu dzīvo, mūžu mācies». 19.45 Bērniem. «Miedziņš nāk...». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma» 20.30 Estrādes koncerts. 21.00 «Laiks». CT. 21.40 «Kino un mēs» 22.50 Estrādes programma «Varavīksne».

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

15. MARTĀ. 8.00 «Laiks» 8.40 Koncertfilmas «Keļbadzāras dziesminieki» pirmizrāde. 9.00 Televīzijas žurnāls vecākiem «Vienkāršās sa. režģītās patiesības» 9.30 «Visiem un ikvienam». 10.00 «Veselība». 10.45 Televīzijas mākslas filma «Sofija Kovalevska». 3. sērija. 11.55 Kinoteātris «Pavasaris». 12.00 Televīzijas dokumentālās filmas «Eiropas un Amerikas strādniekiem» pirmizrāde. 13.00 D. Hrabrovickis. «Kamer pūkst sirds». A. Puskina Leningradas Valsts Akadēmiskā drāmas teātra filma izrāde 14.30 Zīnas 14.45 Filmas izrādes turpinājums. 16.00 «Kurā ielā svētki?». 16.50 Zīnas. 17.00 «Par laiku un par sevi». «Dzeļas antoloģija». 17.15 Televīzijas žurnāls «Sadraudzība» 17.45 «Dzīvoņi pasaulē». 18.45 Rīgas kinostudijas televīzijas mākslas filma «Spēle notiks tik un tā» pirmizrāde. 1. un 2. sērija. Pārtraukumā — 19.50 un zīnas. 21.00 «Laiks» CT 21.40 «Sestdienas vakarā». «Muzikālā Leningrada». Nobeiguma — zīnas.

TV RIGA

16. MARTĀ. 10.40 Raidījumu programma. 10.45 «Skolēniem no 10

PĀRDOD māju Rušonas ciema «Sedežos». Grietzies Preiļos; Komjaunatnes ielā 51.

MAINU trīsistabu dzīvokli (platība 41 kvadrātmeters) ar ērtībām Preiļos pret līdzvērtīgu Līvānos. Zvanīt — 23134 vai 43877.

16. martā pulksten 19.00 Preiļu rajona kultūras namā viesosies Daugavpils rajona kultūras nama

vokāli instrumentālais ansamblis «ELPA».

Biļešu iepriekšpārdošana kultūras nama kasē katru dienu no pulksten 18.00 līdz 19.30. Biļešu cena — 1 rublis.

RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBAS SAGĀDES KANTORIS iepērk no iedzīvotājiem burkānus.

Cena 40 kapeikas par kilogramu.

līdz 14» 11.35 «Uzmanību — kvadrāts!» 12.05 «Stāsti par profesijām». 12.50 «Zinātnes un tehnikas pasaulē». 13.30 Vecāko klašu skolēniem «Aicinājum piedalīties». 14.45 «Tev un visiem». 15.15 «Mūžu dzīvo, mūžu mācies». 16.00 «Dizains. Kultūra. Ekonomika». 16.50 Bērniem. «Par to, kas tev apkārt». 17.15 «Pēc mazo skatītāju vēlēšanām». Multiplikācijas filmu programma. 17.30 Nedēļas apskats (krievu val.). 18.00 Literārais klubs «Avots». 18.50 «Sodien — Dzīvokli un komunālās saimniecības un sadzīves pakalpojumu darbinieku diena». 19.30 Dzīvokļu un komunālās saimniecības un sadzīves pakalpojumu darbiniekiem veltīts koncerts. 20.00 Informatīvā programma «Panorāma» 20.30 Valsts Rīgas operetes teātra mākslinieku koncerts 21.00 «Laiks». CT. 21.45 «Mākslas pasaulē». «Mēnīnas». D. Velaskezs. TV uzvedums.

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

16. MARTĀ. 8.00 «Laiks» 8.40 Rītmiskā vingrošana. 9.10 Kinožurnāls «Pionieris». 9.20 Sportloce 11. jūzele 9.30 «Modinātājs». 10.00 «Kalpoju Padomju Savienībai». 11.00 Muzikālā programma «Rīta pasts». 11.30 «Ceļotāju klubs». 12.30 «Mūzikas kiosks». 13.00 «Lauku dzīve». 14.00 «PSRS Tautas mākslinieka kinorežisora S. Gerasimova mākslas filma». Mākslas filma «Skolotājs». 15.45 Turcijas Valsts deju ansambļa koncerts. 16.15 Televīzijas žurnāls «Mūsu māja» 17.00 «Starptautiskā panorāma». 17.30 Draudzības spēle futbolā. Ungārijas izlase — Brazīlijas izlase. Pārtraukuma — 18.15 un zīnas. 19.15 «Alzrožu filmu ekrāns». Itālijas mākslas filma «Divi graši cerībā» 21.00 «Laiks». 21.45 Koncertfilmas «Pie avota» pirmizrāde. 22.45 «Futbola apskats». 23.20 Zīnas.

PREIĻU KOOPERATĪVA PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

27. martā rīko atvērto durvju dienu.

Sākums pulksten 11.00. Skolas adrese: Preiļos, Kooperatīva ielā 6.

Izsakām dzīļu pateicību Līvānu biokīmiskās rūpnīcas un Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta kolektīviem par palīdzību mana vīra Vladislava Klagiša bērnu rīkošanā.

Sieva, bērni

Klusa paliek māja, sēta, Klusa tēva istabiņa, Nav vairs tēva mīlo solu, Nav vairs tēva padomiņa.

(T. dz.)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Gailīšu astoņgadīgās skolas direktoram Albertam Mazuram, TĒVU pedēģa gaitā pavadot.

Preiļu rajona tautas izglītības nodaļa un izglītības, augstskolu un zinātnisko iestāžu darbinieku arodbiedrības rajona komiteja

Tir. 13 453 eks. (latv. val. 9 715 eks., krievu val. 3 738 eks.)

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpili, Vaļkas ielā 1. Indekss 68169. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 317.